

РЕШЕНИЕ

№ 7330

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9011** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор срещу Решение № 302 от 28.07.2021 г., постановено в производството по НАХД № 8375/2021г. по описа на Софийски районен съд, 135 състав, с което е отменено Наказателно постановление № Р – 10 – 299/ 20.04.2021 г., издадено от Зам. Председателя на Комисията за финансов надзор, с което на основание разпоредбата на чл. 222, ал. 1, т. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, на В. С. К., с ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 лева за извършено нарушение на разпоредбите на чл. 116в, ал. 2, предл. първо, вр. ал. 1, изр. трето от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК).

В касационната жалба се излагат твърдения за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, като представя подробни аргументи в защита на своята позиция. Застъпва становище, че нарушението не се отличава с по – ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид, поради което счита, че не би могла да намери приложение разпоредбата на чл. 28, буква "А" от ЗАНН. Поради гореизложените съображения, моли за отмяна на първоинстанционното съдебно решение и постановяване на съдебен акт, с който да бъде потвърдено процесното наказателно постановление.

В с.з., касаторът, редовно уведомен, чрез юрк.Н. поддържа жалбата и моли същата да

бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Отвратната страна, чрез адв. М. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира разноси.

Софийска градска прокуратура изразява позиция за неоснователност на касационната жалба и пледира да бъде оставено в сила решението на СРС.

Съдът, след като съобрази доводите и възраженията на страните и след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока, предвиден в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, изхожда от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, приложим по препращане от разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Разгледана по същество, касационната жалба се явява неоснователна, поради следните съображения:

Производството пред СРС е образувано въз основа на въззивна жалба на В. С. К. срещу Наказателно постановление № Р – 10 – 299/ 20.04.2021 г., издадено от Зам. Председателя на Комисията за финансов надзор, с което на основание разпоредбата на чл. 222, ал. 1, на К. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 лева за извършено нарушение на разпоредбите на чл. 116в, ал. 2, предл. първо, вр. ал. 1, изр. трето от Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

С Решение № 302 от 28.07.2021 г., постановено в производството по НАХД № 8375/2021г. по описа на Софийски районен съд, 135 състав, процесното наказателно постановление е било отменено, като от фактическа страна е било установено следното:

[фирма], ЕИК[ЕИК] (със старо наименование „П. Ф. П. К. Л.“) е публично дружество по смисъла на чл.110, ал.1 от ЗППЦК, вписано с Решение № РГ -05-1615 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), чиито акции били допуснати до търговия на регулиран пазар. Като такава, дружеството било адресат на разпоредбите на ЗППЦК и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

При извършена проверка по документи на място в КФН се установило чрез единната система за предоставяне на информация на КФН по електронен път - е- R., че с писмо с вх. № 10-05-3205 от 15.07.2020 г. дружеството [фирма] представило в КФН покана за свикване на редовно годишно общо събрание на акционерите (РГОСА), насрочено за 20.08.2020 г., съответно за 03.09.2020 г. при липса на кворум на основание чл. 115. ал. 14 от ЗППЦК. Поканата била обявена в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ) на 17.07.2020 г.

На 07.08.2020 г. в ТРРЮЛНЦ било обявено Предложение за допълване на дневния ред на РГОСА на дружеството [фирма] от [фирма], в качеството му на акционер, притежаващ над 5% от капитала на публичното дружество, на основание чл. 118. ал. 2. т. 4 от ЗППЦК. във връзка с чл. 223 "а" от Търговския закон. Предлагало се включване на нови точки 13 и 14 в дневния ред, свързани с приемане на решения за промяна на състава на Съвета на директорите и определяне на възнаграждения и на гаранции за управление на членовете на Съвета на директорите.

В КФН от страна на [фирма] била представена актуализирана покана за РГОСА,

насрочено за 20.08.2020 г. е вх. № 10-05-3872/07.08.2020 г., в чийто дневен ред били добавени описаните по -горе точки.

Проверяващите от КФН установили, че редовното годишно общото събрание на акционерите било проведено на 20.08.2020 г., за което бил изготвен протокол, постъпил в КФН, е вх. № 10-05-4137 от 20.08.2020 г. На събранието било проведено гласуване и В. К. бил избран за нов член на Съвета на директорите. Събранието определило месечно възнаграждение на членовете на СД, включително и на К. в размер на 1000 лева, както и гаранции за управлението в размер на тримесечно брутно възнаграждение.

С оглед на взетите решения, К. на основание чл. 116 "в" ал. 2 от ЗППНК следвало в седемдневен срок да внесе определената гаранция за управлението, която по силата на чл. 116 "в" ал. 4 от ЗППЦК се блокирала в банка в полза на дружеството. В случая срокът започнал да тече на 20.08.2020 г. и изтекъл на 27.08.2020 г.

С писмо, вх. № РГ-05-1698/04.09.2020 г. К. представил приходен касов ордер, от който се установявало, че е внесъл гаранция за управлението си в размер на 3000 лева на касата на [фирма], която била блокирана в полза на дружеството. В писмото посочил, че гаранция за управление е внесена на касата на дружеството, поради липса на открита банкова сметка на последното, и в съответствие с решение на акционерите.

С писмо, вх. № РГ-05-1698/09.09.2020 г. било представено банково удостоверение по чл.116в, ал.5 от ЗППЦК от [фирма], в което било посочено, че същото се издава на В. К. в уверение на това, че на 04.09.2020 г. е открита депозитна сметка с IBAN [банкова сметка] и е блокирана сума в размер на 3000 лева в полза на публичното дружество [фирма].

Проверяващите органи приели, че в случая от страна на В. К. в качеството му на член на СД на [фирма] не е изпълнено задължението, предвидено в разпоредбата на чл. 116 в, ал.2, предл.1 вр.ал. 1, изречение трето от ЗППЦК, тъй като в седем дневен срок от избора му за член на Съвета на директорите на дружеството, не е внесъл гаранция за управлението си в размер на 3000 лева, в банка на територията на страната. Срокът за изпълнение на това задължение е изтекъл на 27.08.2020 г.

За така констатираното нарушение на В. С. К. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-838/18.11.2020 г. за извършено на 28.08.2020 г. в [населено място] нарушение по чл. 116 в, ал.2, предл.1 вр.ал.1, изречение трето от ЗППЦК.

Въз основа на горепосочения АУАН било издадено и обжалваното в настоящото производство Наказателно постановление № Р-10-299/20.04.2021г.

За да отмени наказателното постановление, СРС е приел, че независимо, че АНО правилно е приложил материалния закон, в случая следва да се приложи разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

Този извод на първоинстанционния съд е правилен и следва да бъде подкрепен.

Процесното нарушение е формално по своя характер /на просто извършване/, като се счита за довършено със завършване на изпълнителното деяние. Достатъчно е да е налице бездействие в законоустановения срок, без да е необходимо настъпването на определен вредоносен резултат. Наред с това, преценени в съвкупност, обстоятелствата по делото налагат извода, че макар несъмнено извършено, нарушението е малозначително. Съгласно чл. 93, т.9 от Наказателния кодекс, "Маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи

обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Несъмнено в случая, АНО не е отчетел тежестта на извършеното нарушение и важността на поставените в опасност обществени отношения, както и не е взел предвид, че макар и неточно задължението е било изпълнено в законоустановения срок. Гаранцията за управление е била внесена на каса от В. К. и блокирана в полза на публичното дружество на 27.08.2020г. (в последния ден от предвидения в (чл.116в, ал.2 ЗППЦК срок). Следователно, в случая се касае за неточно изпълнение, а не за неизпълнение изобщо.

Разпоредбата на чл. 28, б. "а" от ЗАНН урежда хипотеза на "освобождаване от административнонаказателна отговорност" при маловажни случаи на нарушения, предоставяйки на наказващия орган възможността да не наложи наказание, респ. "имуществена санкция" (по арг. от чл. 83, ал. 2 от ЗАНН), като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение то ще бъде наложено. Преценката на органа, обаче, не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. По изложените по-горе съображения съдът в настоящия състав намира, че процесното НП е незаконосъобразно.

Гореизложените съображения обуславят извода на касационния съд, че решението на въззивната инстанция е постановено при спазване на материалния закон и процесуалните правила. Правилно СРС е анализирал събраните доказателства, както поотделно, така и в тяхната съвкупност, и е формирал кореспондиращ с доказателствата извод по делото, поради което и решението му следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от гореизложеното и на основание разпоредбата на чл. 221, ал. 2, пред. 1 от АПК, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 302 от 28.07.2021 г., постановено в производството по НАХД № 8375/2021г. по описа на Софийски районен съд, 135 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: